

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 840

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 26 august 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 214 din 7 aprilie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VI alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției	2–5
Decizia nr. 253 din 5 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia nr. 18 din 30 mai 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală	5–8
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
26. — Ordonanță pentru modificarea și completarea Legii nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă	9–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.457. — Ordin al ministrului sănătății pentru aprobarea Metodologiei de implementare a proiectului-pilot privind modelul de îngrijire în sistem ambulatoriu a pacienților cu tuberculoză din România	13–14
ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
554. — Ordin pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind activitatea structurilor de control din cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.012/2013	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 214 din 7 aprilie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VI alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana-Cristina Puică	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VI alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, excepție ridicată, din oficiu, de instanța judecătorească în dosarele nr. 25.492/3/2018 și nr. 20.082/300/2018 ale Curții de Apel București — Secția a II-a penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.269D/2018 la care a fost conexas Dosarul nr. 2.270D/2018, având același obiect.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 22 martie 2022, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie, și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când Curtea a conexas cele două dosare și, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul prevederilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea pentru data de 7 aprilie 2022, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

3. Prin încheierile din 11 decembrie 2018, pronunțate în dosarele nr. 25.492/3/2018 și nr. 20.082/300/2018, **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VI alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției.** Excepția a fost ridicată, din oficiu, de instanța judecătorească în cauze având ca obiect soluționarea apelurilor formulate împotriva hotărârilor pronunțate cu privire la două cereri de revizuire înregistrate pe rolul primei instanțe la data de 25 iulie 2018 și, respectiv, la data de 18 septembrie 2018.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate, instanța judecătorească, autoare a excepției, susține, în esență, că dispozițiile art. VI alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 încalcă principiul egalității cetățenilor în fața legii, fără privilegii și fără discriminări, în măsura în care se interpretează în sensul că pentru cauzele înregistrate pe rolul instanțelor în perioada 23 iulie 2018 (de la intrarea în vigoare a Legii nr. 207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 20 iulie 2018) și până la data de 15 octombrie 2018, completurile de judecată în apel se formează din 3 judecători, iar în cauzele înregistrate

începând cu data de 16 octombrie 2018 apelurile vor fi soluționate de completuri formate din 2 judecători, având în vedere că la această dată au intrat în vigoare dispozițiile din ordonanța de urgență criticate. Arată că apelurile sunt judecate în completuri formate din 3, respectiv din 2 judecători, în funcție de data înregistrării cauzelor pe rolul instanțelor judecătorești, și anume ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 207/2018 sau după intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018, deși persoanele îndreptățite să formuleze apel se află în situații similare. Subliniază că are loc o violare a principiului egalității atunci când se aplică un tratament juridic diferențiat unor situații de fapt asemănătoare, fără o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție vădită între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite, în acest sens fiind și jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994. Instanța de judecată, autoare a excepției, apreciază că legătura dispozițiilor criticate cu soluționarea cauzei există, având în vedere că prezenta cauză a fost înregistrată pe rolul Tribunalului București, în calitate de primă instanță, la data de 25 iulie 2018, iar la instanța de apel a fost repartizată, în mod automat, unui complet format din 3 judecători. În continuare arată că, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 20 iulie 2018, s-a publicat Legea nr. 207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, act normativ care a intrat în vigoare la data de 23 iulie 2018. Dispozițiile art. I pct. 30 din Legea nr. 207/2018 stabilesc că prevederile art. 54 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 se modifică și vor avea următorul cuprins: „(2) *Apelurile și recursurile se judecă în complet format din 3 judecători, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel*”. Totodată, potrivit art. IV din Legea nr. 207/2018: „Dispozițiile prezentei legi privind judecarea apelurilor în complet de 3 judecători se aplică cauzelor înregistrate pe rolul instanțelor după intrarea în vigoare a prezentei legi”. Ulterior, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 16 octombrie 2018 s-a publicat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018, care a intrat în vigoare la data publicării. Printre motivele care au stat la baza adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018, expuse în preambulul actului normativ, se menționează că schemele de personal ale instanțelor judecătorești sunt subdimensionate, astfel cum s-a învederat de către Consiliul Superior al Magistraturii, cu consecințe în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor privind judecarea apelurilor în completuri formate din 3 judecători, de natură să pună în dificultate funcționarea sistemului judiciar în ansamblu, iar reglementarea privind judecarea apelurilor în completuri formate din 3 judecători a intrat deja în vigoare, fiind necesară luarea urgentă a unor măsuri legislative în scopul asigurării bunei funcționări a justiției ca serviciu public, pe termen scurt și mediu. Instanța de judecată, autoare a excepției, consideră că norma criticată — interpretată în sensul că apelurile în cauzele penale înregistrate între datele de 23 iulie și 15 octombrie 2018 trebuie soluționate de completuri formate din 3 judecători — este neconstituțională, întrucât creează un tratament diferențiat care

nu are o justificare obiectivă, venind în contradicție cu scopul urmărit de legiuitor prin adoptarea actului normativ, respectiv acela de a asigura buna funcționare a justiției ca serviciu public. Susține, astfel, că nu există o justificare rezonabilă — prin raportare la scopul urmărit — pentru care legiuitorul să mențină funcționarea completurilor de apel de 3 judecători pentru o perioadă de aproximativ 3 luni, concomitent cu luarea măsurilor de suspendare a funcționării acestor completuri pentru o perioadă îndelungată, de 1 an și 3 luni, respectiv până la data de 31 decembrie 2019. Arată că prevederea legală — într-o astfel de interpretare — nu asigură buna funcționare a justiției ca sistem public, ci, practic, îngreunează activitatea de repartizare aleatorie a cauzelor și de formare a completurilor de apel, cu consecințe asupra modalității de soluționare a dosarelor ce se vor afla în faza procesuală a apelului. O astfel de interpretare vine în contradicție chiar cu argumentele folosite de către legiuitor în preambulul ordonanței, unde se expun motivele care justifică urgența adoptării unui astfel de act normativ, respectiv faptul că schemele de personal ale instanțelor judecătorești sunt subdimensionate, cu consecințe în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor privind judecarea apelurilor în completuri formate din 3 judecători, astfel că neadoptarea acestor măsuri legislative ar fi de natură să afecteze funcționarea normală a instanțelor judecătorești, să conducă la prelungirea duratei proceselor, cu consecințe grave asupra respectării principiului judecării cauzelor într-un termen rezonabil. Mai arată că aceste dificultăți intervin nu numai în activitatea de soluționare a dosarelor înregistrate în perioada 16 octombrie 2018—31 decembrie 2019, ci și a celor înregistrate în intervalul de timp 23 iulie—15 octombrie 2018, schemele de personal fiind aceleași.

5. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

6. **Avocatul Poporului**, în punctul de vedere transmis în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.270D/2018, consideră că dispozițiile art. VI alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 sunt constituționale. Menționează că Legea nr. 207/2018 stabilește modificări ale completurilor de judecată la diferite grade de jurisdicție și în diferite materii, cum ar fi cea intervenită asupra prevederilor art. 54 alin. (2) din Legea nr. 304/2004, potrivit căreia apelurile și recursurile se judecă în complet format din 3 judecători, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel. Reține că, în lipsa unei precizări cuprinse în lege privind intrarea în vigoare la o dată ulterioară, actul normativ a intrat în vigoare la data de 23 iulie 2018, respectiv la 3 zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I. Ulterior, la data de 16 octombrie 2018, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018, legiuitorul delegat a stabilit ca apelurile formulate în cauzele penale înregistrate în primă instanță începând cu data intrării în vigoare a acestei ordonanțe de urgență și până la data de 31 decembrie 2019 inclusiv să se judece în complet format din 2 judecători, revenind astfel la forma textului legal anterioară modificării prin Legea nr. 207/2018. Față de această situație, precizează că în domeniul de aplicare a legii procesual penale a fost consacrat principiul activității acesteia, care presupune că aceasta este de imediată aplicare, vizând și cauzele în curs de urmărire penală sau de judecată. În materie penală, în exercitarea legitimității sale constituționale de a adopta norme de procedură, conferite de prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul a înțeles să reconfigureze modalitatea de reglementare a exercitării căilor de atac, instituind reguli noi în privința compunerii completurilor de judecată a apelurilor, inițial prin Legea nr. 207/2018, iar apoi prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018. În aceste condiții, fiind în prezența unei succesiuni a legilor în timp,

apreciază că situația juridică diferită în care se află anumite persoane în funcție de succesiunea menționată, potrivit principiului *tempus regit actum*, nu are semnificația unei discriminări și, în consecință, nu este contrară nici principiului egalității în drepturi a cetățenilor consacrat de dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție. Mai mult, în virtutea prevederilor constituționale ale art. 126 alin. (2), competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.

7. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

8. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

9. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. VI alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 16 octombrie 2018, în redactarea anterioară modificării acestora prin prevederile articolului unic pct. 2 din Legea nr. 239/2019 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1024 din 19 decembrie 2019. Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins: „(2) *În cauzele penale, dispozițiile art. 54 alin. (2) din Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, privitoare la judecarea apelurilor în complet format din 3 judecători se aplică la judecarea apelurilor în cauzele care au fost înregistrate în primă instanță începând cu 1 ianuarie 2020. Apelurile formulate în cauzele penale înregistrate în primă instanță începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și până la data de 31 decembrie 2019 inclusiv, se judecă în complet format din 2 judecători.*”

10. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, instanța de judecată, autoare a excepției, invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii, fără privilegii și fără discriminări.

11. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. VI alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederile art. 16 din Constituție — invocate și în prezenta cauză — și față de critici similare.

12. Astfel, prin Decizia nr. 130 din 2 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 496 din 13 mai 2021, Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VI alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018. În acest sens, prin decizia citată, paragrafele 16—18, Curtea a reținut că, în exercitarea controlului de constituționalitate *a priori* cu privire la Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, a pronunțat Decizia nr. 33 din 23 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 15 februarie 2018, în considerentele căreia a examinat critica referitoare la dispozițiile art. I pct. 30 prin raportare la

prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție. Dispozițiile art. I pct. 30 din legea supusă controlului de constituționalitate stabileau că: „*La articolul 54, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: «(2) Apelurile și recursurile se judecă în complet format din 3 judecători, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel.»*” Critica de neconstituționalitate a fost formulată în sensul că, în lipsa unui studiu de impact privind resursele umane ale instanțelor, norma modificatoare va conduce la scăderea numărului de completuri de judecată și, implicit, la acordarea unor termene mai lungi pentru soluționarea cauzelor, împrejurare ce este de natură a încălca prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție. Prin Decizia nr. 33 din 23 ianuarie 2018, mai sus citată, Curtea a observat că norma criticată modifică dispozițiile art. 54 alin. (2) din Legea nr. 304/2004, care prevăd că apelurile se judecă în complet de 2 judecători, stabilind, ca normă generală, un complet format din 3 judecători atât pentru judecarea apelurilor, cât și pentru judecarea recursurilor (paragraful 116). Curtea a reținut, totodată, că, în ceea ce privește modificările operate sub aspectul creșterii numărului de judecători care compun completurile de judecată în materiile reglementate, opțiunea legiuitorului cu privire la aceste aspecte nu constituie o problemă de constituționalitate, care să poată fi cenzurată pe calea controlului efectuat de Curte. Stabilirea normelor privind structura instanțelor de judecată, secțiile și completurile specializate din cadrul acestora sau compunerea completurilor de judecată cade în competența de reglementare a legiuitorului. Acesta are o marjă semnificativă de apreciere în virtutea prevederilor constituționale cuprinse în art. 126 alin. (1), care se referă la „instanțe judecătorești stabilite de lege”, precum și în art. 126 alin. (4), potrivit căroră „Compunerea Înaltei Curți de Casație și Justiție și regulile de funcționare a acesteia se stabilesc prin lege organică”. Mai mult, Curtea a reținut că nu poate cenzura opțiunea legiuitorului sub aspectul existenței sau inexistenței unui studiu de impact al legii modificatoare privind resursele umane ale instanțelor, această chestiune neavând relevanță constituțională. Pentru aceste motive, Curtea a apreciat ca fiind neîntemeiată critica de neconstituționalitate formulată de autorii sesizării cu privire la dispozițiile art. I pct. 30 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară prin raportare la prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție.

13. Prin Decizia nr. 130 din 2 martie 2021, mai sus menționată, paragrafele 19 și 20, Curtea a constatat că, ulterior publicării Deciziei nr. 33 din 23 ianuarie 2018, precitată, Parlamentul a adoptat Legea nr. 207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, prin care s-au adus, printre altele, modificări în ceea ce privește compunerea completurilor pentru judecarea cauzelor în apel. Legea nr. 207/2018 a intrat în vigoare la data de 23 iulie 2018, conform dispozițiilor art. 78 din Legea fundamentală potrivit căroră „*Legea se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei*”. Prevederile art. I pct. 30 din Legea nr. 207/2018 au modificat dispozițiile art. 54 alin. (2) din Legea nr. 304/2004, în sensul că „*Apelurile și recursurile se judecă în complet format din 3 judecători, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel*”. Totodată, Curtea a observat că, pentru a clarifica modul de aplicare în timp a noii reglementări, legiuitorul a instituit o normă tranzitorie în cuprinsul art. IV din Legea nr. 207/2018, potrivit căreia „*Dispozițiile prezentei legi privind judecarea apelurilor în complet de 3 judecători se aplică cauzelor înregistrate pe rolul instanțelor după intrarea în vigoare a prezentei legi*”. Deși prevederile art. IV din Legea nr. 207/2018 utilizează noțiunea de „cauză” fără a o defini, Curtea a reținut că, în materie penală, accepțiunea acestui termen este cea care rezultă din ansamblul normelor procesual penale și privește cauzele penale care au fost înregistrate în primă instanță după

intrarea în vigoare a Legii nr. 207/2018. Având însă în vedere și faptul că, potrivit dispozițiilor art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, rechizitoriul constituie actul de sesizare a instanței de judecată, Curtea a reținut că înregistrarea cauzei are în vedere momentul deschiderii/declanșării procedurii camerei preliminară. Astfel, Curtea a constatat că norma tranzitorie, reglementată de prevederile art. IV din Legea nr. 207/2018, instituie o situație de ultraactivitate a legii procesuale vechi, urmând ca apelurile să fie judecate în complet format din 3 judecători numai în cauzele penale înregistrate pe rolul instanței în procedura de cameră preliminară după intrarea în vigoare a Legii nr. 207/2018.

14. Totodată, prin Decizia nr. 130 din 2 martie 2021, precitată, paragraful 21, Curtea a reținut că, în considerarea faptului că schemele de personal ale instanțelor judecătorești sunt subdimensionate, cu consecințe în ceea ce privește aplicarea normei privind judecarea apelurilor în completuri formate din 3 judecători, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018, legiuitorul delegat a adoptat în regim de urgență măsuri legislative referitoare la compunerea completurilor de apel. În materie penală, pe de o parte, a fost adoptată o soluție de prorogare a termenului de la care ar urma să se aplice dispozițiile art. 54 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 în ceea ce privește judecarea apelurilor în complet format din 3 judecători — și anume la judecarea apelurilor în cauzele care au fost înregistrate în primă instanță începând cu 1 ianuarie 2020 [art. VI alin. (2) teza întâi], iar, pe de altă parte, s-a stabilit că se judecă în complet format din 2 judecători apelurile formulate în cauzele penale înregistrate în primă instanță în intervalul de timp dintre data intrării în vigoare a ordonanței de urgență și data de 31 decembrie 2019 inclusiv [art. VI alin. (2) teza a doua].

15. Revenind la prezenta excepție, Curtea observă că instanța de apel, și anume Curtea de Apel București — Secția a II-a penală, a ridicat, din oficiu, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VI alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 cu ocazia soluționării apelurilor formulate în două cauze penale având ca obiect cereri de revizuire înregistrate pe rolul primei instanțe — Tribunalul București, respectiv Judecătoria Sectorului 2 București — la data de 25 iulie 2018 și, respectiv, 18 septembrie 2018, fiind evident că sentințele penale definitive atacate în procedura revizuirii au fost pronunțate în cauze penale înregistrate în primă instanță anterior datei de 23 iulie 2018, data intrării în vigoare a Legii nr. 207/2018, care a fost urmată de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 la 16 octombrie 2018. Întrucât dispozițiile art. VI alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 vizează, pe de o parte, (i) judecarea apelurilor în cauzele care au fost înregistrate în primă instanță începând cu 1 ianuarie 2020, cât privește aplicarea dispozițiilor art. 54 alin. (2) din Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, privitoare la judecarea apelurilor în complet format din 3 judecători (teza întâi), și, pe de altă parte, (ii) apelurile formulate în cauzele penale înregistrate în primă instanță începând cu data intrării în vigoare a ordonanței de urgență (16 octombrie 2018) și până la data de 31 decembrie 2019 inclusiv, care se judecă în complet format din 2 judecători (teza a doua), textul de lege criticat nu are legătură cu soluționarea cauzelor în care a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate. Or, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]*”. În acest sens este și jurisprudența Curții Constituționale (de exemplu, Decizia nr. 48 din 22 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 321 din 24 aprilie 2019, paragrafele 39 și 40, Decizia nr. 652 din 19 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 11 februarie 2022, paragraful 12, și Decizia nr. 130 din 2 martie 2021, precitată, paragrafele 23 și 24).

16. Ținând cont de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VI alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 este inadmisibilă.

17. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VI alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, excepție ridicată, din oficiu, de instanța judecătorească în dosarele nr. 25.492/3/2018 și nr. 20.082/300/2018 ale Curții de Apel București — Secția a II-a penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a II-a penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 7 aprilie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Oana-Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 253

din 5 mai 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia nr. 18 din 30 mai 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia nr. 18 din 30 mai 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, excepție ridicată de Medana-Alina Spanache și Alexandru-Nicolae Țană în Dosarul

nr. 32.800/299/2017 al Judecătoriei Sectorului 1 București. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.718D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Face referire la jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 661 din 29 octombrie 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 28 mai 2019, pronunțată în Dosarul nr. 32.800/299/2017, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia nr. 18 din 30 mai 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și**

Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, excepție ridicată de Medana-Alina Spanache și Alexandru-Nicolae Țană cu ocazia soluționării unei cauze penale.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia apreciază că prin Decizia nr. 18 din 30 mai 2017 Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală nu realizează o simplă și legală interpretare a dispoziției criticate, ci adaugă în mod nepermis la lege, lărgind sfera persoanelor care pot fi asimilate funcționarilor publici. Cu toate că legiuitorul a prevăzut în mod expres care sunt condițiile necesare a fi îndeplinite pentru ca un simplu funcționar să fie asimilat funcționarilor publici, în ceea ce îi privește pe funcționarii bancari, niciuna dintre cele două condiții nu este îndeplinită.

6. Orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat. Pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului. Textul art. 175 alin. (2) din Codul penal, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, nu respectă aceste minime garanții, deoarece sfera de aplicare a normei penale este lărgită în mod arbitrar prin încadrarea și a altor persoane decât cele avute în vedere la momentul legiferării.

7. În continuare, în ceea ce privește încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4), ale art. 61 alin. (1), ale art. 21 alin. (3), ale art. 73 alin. (2) și ale art. 117 alin. (3), susține că deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție trebuie să se rezume strict la interpretarea legii. Instanța supremă nu poate completa, modifica sau abroga norme cuprinse în lege; în caz contrar, ar depăși limitele puterii judecătorești și s-ar manifesta ca o autoritate legiuitoare. Or, prin Decizia nr. 18 din 30 mai 2017, instanța supremă extinde într-o manieră vădită și nepermisă sfera persoanelor care pot fi asimilate funcționarilor publici, aspect reglementat printr-o lege organică.

8. Apreciază că Banca Națională a României nu constituie o autoritate publică în sensul titlului III din Constituția României, deoarece actele normative care reglementează înființarea, organizarea și funcționarea acesteia sunt legi ordinare, nu legi organice. Banca Națională a României realizează doar o activitate de reglementare a activității din piața bancară, nu o supraveghere asimilată unei autorități publice, neputând fi asimilată acesteia. Totodată, funcționarul bancar, angajat al unei bănci (instituție de credit) cu capital integral privat, nu îndeplinește condiția de a fi investit de autoritățile publice pentru exercitarea unui serviciu de interes public. Contractul de muncă încheiat între banca (instituția de credit) cu capital integral privat și funcționarul bancar nu are semnificația unei investiții pentru exercitarea unui serviciu de interes public.

9. În ceea ce privește încălcarea prevederilor art. 124 și 126 din Constituție, se susține că soluționarea recursului în interesul legii sau dezlegarea unor chestiuni de drept de către Înalta Curte de Casație și Justiție este dublu circumstanțiată — numai cu privire la „interpretarea și aplicarea unitară a legii” și numai cu privire la „celelalte instanțe judecătorești”.

10. În soluționarea problemelor de drept în care a fost sesizată, Înalta Curte de Casație și Justiție nu își poate asuma rolul puterii legiuitoare, nu poate să adopte norme noi sau să adauge la lege. Or, prin Decizia nr. 18 din 30 mai 2017, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că, în sensul legii penale, funcționarul bancar, angajat al unei societăți bancare cu capital

integrat privat, autorizată și aflată sub supravegherea Băncii Naționale a României, este funcționar public, în accepțiunea dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal, fiind lărgită sfera persoanelor avute în vedere de legiuitor la momentul edictării normei.

11. Puterea judecătorească, prin Înalta Curte de Casație și Justiție, are rolul constituțional de a da unui text de lege anumite interpretări, în scopul aplicării unitare de către instanțele judecătorești. Acest fapt nu presupune însă că instanța supremă se poate substitui Parlamentului, unica putere legiuitoare în stat, dar implică anumite exigențe constituționale ce țin de modalitatea concretă în care se realizează interpretarea. Interpretarea extinsă, contrară principiilor procesului penal, a dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal este evidentă și contravine dispozițiilor care stabilesc sfera de competență a puterii legiuitoare, consacrate de art. 124 și art. 126 alin. (3) din Constituție, cu consecința înfrângerii separației și echilibrului puterilor în stat. Astfel, interpretarea potrivit căreia în sfera funcționarilor publici pot fi asimilați și funcționarii bancari ce își exercită activitatea în carul unor instituții bancare cu capital integral privat este de natură să înfrângă exigențele constituționale, deoarece, în caz contrar, s-ar rupe legătura organică dintre instituțiile de drept penal, cu consecința directă a schimbării conținutului și sensului actelor normative adoptate de către legiuitor.

12. **Judecătoria Sectorului 1 București** arată că funcționarul public asimilat, în înțelesul normei prevăzute la art. 175 alin. (2) din Codul penal, este persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public.

13. Susține că, prin Decizia nr. 781 din 5 decembrie 2017, Curtea a constatat că dispozițiile art. 175 alin. (2) din Codul penal sunt constituționale în raport cu dispozițiile art. 1 alin. (5), ale art. 23 alin. (12) și ale art. 73 alin. (3) lit. h) din Legea fundamentală. Arată că, la paragraful 23 din decizia menționată, s-a statuat că funcționarul bancar, angajat al unei societăți bancare cu capital integral privat, autorizată și aflată sub supravegherea Băncii Naționale a României, este funcționar public, în accepțiunea dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal. În continuare, instanța judecătorească invocă Decizia nr. 489 din 30 iunie 2016 și Decizia nr. 790 din 15 decembrie 2016.

14. În acest context, instanța judecătorească apreciază că interpretarea cu efect obligatoriu pentru instanțele judecătorești, stabilită prin Decizia nr. 18 din 30 mai 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, care impune considerarea funcționarului bancar ca funcționar public asimilat, în condițiile art. 175 alin. (2) din Codul penal, nu încalcă dispozițiile constituționale invocate, cât timp, în acest sens, Curtea Constituțională a statuat, în jurisprudența sa, că în activitatea de interpretare a legii judecătorul trebuie să realizeze un echilibru între spiritul și litera legii, între exigențele de redactare și scopul urmărit de legiuitor, fără a avea însă competența de a legifera, prin substituirea autorității competente în acest domeniu, și, de asemenea, că puterea judecătorească, prin Înalta Curte de Casație și Justiție, are rolul constituțional de a da unui text de lege anumite interpretări, în scopul aplicării lui unitare de către instanțele judecătorești (Decizia nr. 265 din 6 mai 2014), în cauză nefiind aduse atingeri ale dispozițiilor constituționale.

15. În final, apreciază că o interpretare a dispozițiilor constituționale în sensul indicat de către inculpați ar conduce la concluzia că prin orice hotărâre a Completului pentru dezlegarea

unei chestiuni de drept s-ar adăuga, în mod nepermis, la lege, cu consecința arogării de către instanța supremă a unui rol de legiuitor pozitiv, interpretare ce nu poate fi acceptată.

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 175 alin. (2) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia nr. 18 din 30 mai 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală. Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 11 iulie 2017. Dispozițiile criticate au următorul conținut: *„De asemenea, este considerată funcționar public, în sensul legii penale, persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public.”*

20. Prin Decizia nr. 18 din 30 mai 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, s-a stabilit că, „în sensul legii penale, funcționarul bancar, angajat al unei societăți bancare cu capital integral privat, autorizată și aflată sub supravegherea Băncii Naționale a României, este funcționar public, în accepțiunea dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal”.

21. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că textul criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, art. 1 alin. (5), potrivit căruia, în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 21 alin. (3), potrivit căruia părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 61 alin. (1) referitor la rolul și structura Parlamentului, art. 73 alin. (2), potrivit căruia legile constituționale sunt cele de revizuire a Constituției, art. 117 alin. (3), potrivit căruia autoritățile administrative autonome se pot înființa prin lege organică, art. 124 referitor la înființarea justiției și art. 126 alin. (3), potrivit căruia Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate, dintr-o perspectivă identică, prin Decizia nr. 661 din 29 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 57 din 29 ianuarie 2020. Cu acel prilej, Curtea Constituțională, analizând problema calificării funcționarului bancar ca fiind funcționar public conform art. 175 alin. (2) din Codul penal, a observat că, pentru ca un organ să poată fi considerat o autoritate publică trebuie îndeplinite două elemente: pe de o parte, acel organ trebuie să exercite

prerogative de putere publică, iar, pe de altă parte, interesul urmărit a fi satisfăcut să fie un interes public.

23. În ceea ce privește noțiunea de putere publică, potrivit art. 5 lit. jj) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019, regimul de putere publică reprezintă ansamblul prerogativelor și constrângerilor prevăzute de lege în vederea exercitării atribuțiilor autorităților și instituțiilor administrației publice și care le conferă posibilitatea de a se impune cu forță juridică obligatorie în raporturile lor cu persoane fizice sau juridice, pentru apărarea interesului public.

24. Totodată, Curtea a reținut că noțiunea de putere publică desemnează drepturile (prerogativele) speciale, exorbitante, de care dispune orice autoritate a administrației publice și, implicit, orice autoritate publică, în vederea exercitării atribuțiilor sale și pentru satisfacerea interesului public, care, în cazul unui conflict cu interesul particular, trebuie să se impună. În baza prerogativelor de putere publică de care dispun, măsurile luate de aceste autorități se aplică direct, iar în cazul în care nu sunt respectate beneficiază de forța de constrângere a statului. Totodată, s-a arătat că noțiunea de interes public desemnează necesitățile materiale și spirituale ale cetățenilor la un moment dat.

25. Din această perspectivă, Curtea a observat, astfel cum a reținut și Înalta Curte de Casație și Justiție, că întreaga activitate a Băncii Naționale a României, în prezent, este reglementată prin legi organice, respectiv Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, Legea nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar. Legea nr. 312/2015 a transpus Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1.093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului, consacrand expres împrejurarea că Banca Națională a României este autoritate de rezoluție pentru instituțiile de credit. Or, conform art. 3 alin. (2) din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului, autoritatea de rezoluție este o autoritate publică administrativă sau o autoritate investită cu competențe administrative publice. În art. 3 alin. (3) din același act normativ sunt enumerate autoritățile care pot fi desemnate ca autorități de rezoluție, printre acestea regăsindu-se băncile centrale. Prin Legea nr. 312/2015 a fost desemnată autoritate de rezoluție pentru instituțiile de credit, persoane juridice române, Banca Națională a României. Totodată, potrivit art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, *„Banca Națională a României este autoritatea competentă cu privire la reglementarea, autorizarea și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013”*.

26. Conform art. 153 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, instituțiile de credit sunt obligate să prezinte Băncii Naționale a României situațiile lor financiare, precum și alte date și informații cerute la termenele și în forma stabilite prin reglementări și instrucțiuni de către Banca Națională a României, în calitate de autoritate de supraveghere.

27. De asemenea, Curtea a constatat, astfel cum a reținut și Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, că banca (instituția de credit) cu capital integral privat desfășoară o activitate de interes public, și anume activitatea bancară, ce este definită în cuprinsul dispozițiilor art. 7 alin. (1) pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 ca fiind „*atragera de depozite sau alte fonduri rambursabile de la public și acordarea de credite în cont propriu*”. Natura activității desfășurate de băncile (instituțiile de credit) cu capital integral privat depășește sfera interesului particular și se situează în sfera interesului public, acestea fiind incluse în cadrul persoanelor juridice care exercită un serviciu de interes public. Recunoașterea băncilor ca entități de interes public a fost consacrată legislativ prin Legea contabilității nr. 82/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 18 iunie 2008, art. 34 alin. (2) incluzând, în forma actuală, în această categorie și instituțiile de credit: „*în înțelesul prezentei legi, prin persoane juridice de interes public se înțelege: (...) instituțiile de credit (...)*”. În consecință, pe baza naturii activității desfășurate, se desprinde concluzia că banca (instituția de credit) cu capital integral privat reprezintă o persoană juridică abilitată să exercite un serviciu de interes public.

28. Având în vedere aceste aspecte, Curtea a constatat că Banca Națională a României constituie o autoritate publică și, în consecință, poate exercita controlul/supravegherea la care se referă dispozițiile art. 175 alin. (2) din Codul penal cu privire la îndeplinirea unui serviciu de interes public.

29. De altfel, Curtea, prin Decizia nr. 781 din 5 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 28 februarie 2018, a constatat că noțiunea de autoritate publică este definită de dispozițiile interpretative ale art. 240 din Legea nr. 187/2012 (pentru punerea în aplicare a Legii

nr. 286/2009 privind Codul penal), care vizează condițiile răspunderii penale a persoanei juridice, răspundere reglementată în art. 135 din Codul penal. Așadar, prin sintagma „autorități publice” se înțelege totalitatea formelor structurale chemate să exercite prerogative de putere publică atât la nivelul statului, cât și la nivelul comunităților locale.

30. Curtea a reținut că în acest sens sunt și Decizia nr. 20 din 29 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 766 din 22 octombrie 2014, și Decizia nr. 18 din 30 mai 2017, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin care aceasta a stabilit că expertul tehnic judiciar și, respectiv, funcționarul bancar, angajat al unei societăți bancare cu capital integral privat, autorizată și aflată sub supravegherea Băncii Naționale a României, sunt funcționari publici, în accepțiunea dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal.

31. Curtea a constatat că dispozițiile art. 175 alin. (2) din Codul penal nu sunt confuze, imprecise și imprevizibile, chiar dacă nu prevăd expres categoriile profesionale vizate, întrucât îndeplinirea condițiilor prevăzute de textul de lege criticat trebuie analizată pentru fiecare categorie profesională în concret, pornind de la normele speciale care îi reglementează statutul. Dispozițiile de lege criticate nu au o formulare neclară, ambiguă și imprevizibilă pentru un cetățean care nu dispune de pregătire juridică, ci, dimpotrivă, îndeplinesc cerințele de claritate, accesibilitate și previzibilitate a legii. În plus, destinatarii textului de lege criticat sunt persoane avizate și diligente, care au obligația de a rămâne la curent cu normele legale în materie.

32. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine modificarea jurisprudenței mai sus invocate, atât soluția, cât și considerentele deciziilor mai sus invocate sunt valabile și în prezenta cauză.

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Medana-Alina Spanache și Alexandru-Nicolae Țană în Dosarul nr. 32.800/299/2017 al Judecătoria Sectorului 1 București și constată că dispozițiile art. 175 alin. (2) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia nr. 18 din 30 mai 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Sectorului 1 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ pentru modificarea și completarea Legii nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. III poz. 2 din Legea nr. 186/2022 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 18 mai 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Începând cu data de 24 septembrie 2023, exemplarul I al actelor de stare civilă se completează informatic și se păstrează în exemplarul I al registrelor de stare civilă pe suport hârtie, iar exemplarul II se întocmește numai în format electronic, atât de către ofițerii de stare civilă din țară, cât și de către cei de la misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră ale României.”

2. La articolul 3 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) serviciilor publice comunitare județene de evidență a persoanelor, Direcției Generale de Evidență a Persoanelor a Municipiului București, denumită în continuare *D.G.E.P.M.B.*, și *D.E.P.A.B.D.*.”

3. La articolul 3, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Sunt ofițeri de stare civilă:

a) la nivelul unităților administrativ-teritoriale din cadrul județelor: primarii municipiilor, orașelor și comunelor, precum și personalul care are atribuții de stare civilă;

b) la nivelul municipiului București: primarul general al municipiului București, primarii sectoarelor și personalul care are atribuții de stare civilă din cadrul sectoarelor municipiului București;

c) la nivelul misiunilor diplomatice și al oficiilor consulare de carieră ale României: șefii acestora.

(3) Sunt ofițeri de stare civilă cu atribuții restrânse:

a) personalul cu atribuții de stare civilă din cadrul *D.E.P.A.B.D.*;

b) la nivelul județelor/municipiului București: personalul cu atribuții de stare civilă din cadrul serviciilor publice comunitare județene de evidență a persoanelor, respectiv al *D.G.E.P.M.B.*;

c) comandanții de nave și aeronave;

d) ofițerii de stare civilă desemnați prin ordin al ministrului apărării naționale sau, după caz, al ministrului afacerilor interne, potrivit prevederilor art. 7 alin. (7).”

4. La articolul 3, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alin. (8), cu următorul cuprins:

„(8) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), ofițerii de stare civilă din cadrul serviciilor publice comunitare județene de evidență a persoanelor/*D.G.E.P.M.B.* înscriu mențiuni în registrele de stare civilă ale serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor/primăriilor din cadrul fiecărui județ/municipiului București, cu respectarea competenței teritoriale, precum și a celorlalte dispoziții prevăzute în prezenta lege, pentru soluționarea unor situații deosebite, cu aprobarea șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/directorului *D.G.E.P.M.B.*”

5. La articolul 4, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), pentru aplicarea dispozițiilor alin. (5), emiterea și transmiterea extraselor de pe actele de stare civilă/extraselor multilingve ale actelor de stare civilă se realizează de către *D.E.P.A.B.D.*”

6. La articolul 6, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), exemplarul I al actelor de stare civilă se semnează de către ofițerul de stare civilă și, după caz, de către declarant sau de către soți și martori, iar exemplarul II se semnează electronic.”

7. La articolul 8, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), modificările intervenite în statutul civil al unei persoane se transmit informatic serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăriei unității administrativ-teritoriale care a întocmit exemplarul I al actului de naștere, de căsătorie sau de deces al persoanei la care această modificare se referă, în vederea înscrierii mențiunilor corespunzătoare.”

8. La articolul 10, alineatele (1), (6), (14) și (15) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Pe baza actelor de stare civilă se eliberează certificate/extrase multilingve de naștere și de căsătorie titularilor sau reprezentanților legali ai acestora, iar certificatele/extrasele multilingve de deces, membrilor familiei, persoanelor îndreptățite ori, cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale care a înregistrat decesul, altor persoane care justifică un interes legitim. Certificatele de stare civilă/Extrasele multilingve ale actelor de stare civilă se pot elibera și altor persoane împuternicite prin procură specială, precum și avocaților împuterniciți de către titulari, de către reprezentanții legali ai acestora sau de către persoanele îndreptățite, după caz, în baza împuternicirii avocațiale emise cu respectarea prevederilor Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Statutului profesiei de avocat, adoptat prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Barourilor din România nr. 64/2011, cu modificările și completările ulterioare. În certificatele/extrasele multilingve de stare civilă nu vor fi preluate titlurile de noblete, chiar dacă au fost înscrise în unele acte de stare civilă.

.....
(6) Prin excepție de la dispozițiile alin. (3), cererea privind eliberarea certificatelor de stare civilă/extraselor multilingve ale actelor de stare civilă se poate depune și soluționa de către *D.E.P.A.B.D.* și serviciile publice comunitare județene de evidență a persoanelor, respectiv *D.G.E.P.M.B.*, pentru următoarele situații:

a) când se solicită eliberarea actului de identitate în condițiile art. 14 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) pentru soluționarea unor situații deosebite, legate de urgența demersului, cu aprobarea directorului D.E.P.A.B.D./D.G.E.P.M.B./șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor.

.....
(14) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), certificatul de stare civilă/extrasul multilingv al actului de stare civilă se eliberează în baza registrului de stare civilă exemplarul II, în baza cererii depuse la oricare serviciu public comunitar local de evidență a persoanelor/primărie a unității administrativ-teritoriale sau la oricare misiune diplomatică/oficiu consular de carieră a/al României din străinătate.

(15) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), certificatele/extrasele multilingve ale actelor de stare civilă se pot emite, transmite și semna electronic.”

9. La articolul 10, după alineatul (14) se introduce un nou alineat, alin. (14¹), cu următorul cuprins:

„(14¹) Dacă, după data prevăzută la art. 2 alin. (4), un act de stare civilă din registrul de stare civilă exemplarul II nu se identifică în SIEASC, pentru eliberarea certificatului de stare civilă/extrasului multilingv al actului de stare civilă, serviciu public comunitar local de evidență a persoanelor/primăria, respectiv misiunea diplomatică/oficiu consular de carieră a/al României acreditată/acreditat în străinătate care primește cererea solicitată ofițerului de stare civilă care are în păstrare registrul de stare civilă exemplarul I constituirea actului de stare civilă respectiv, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, urmând ca certificatul de stare civilă/extrasul multilingv al actului de stare civilă să se elibereze pe baza acestuia.”

10. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Întocmirea actului de naștere se face, ca urmare a unei declarații verbale a persoanelor prevăzute la art. 16 sau din oficiu, de către ofițerul de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/primăriei unității administrativ-teritoriale în a cărui/cărei rază s-a produs evenimentul ori, după caz, ca urmare a unei declarații verbale a persoanelor prevăzute la art. 16, de către ofițerul de stare civilă din cadrul misiunii diplomatice sau al oficiului consular de carieră a/al României acreditate/acreditat să exercite funcții consulare în statul pe teritoriul căruia s-a produs evenimentul.”

11. La articolul 142, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 142. — (1) Când declarația de naștere a fost făcută după expirarea termenelor prevăzute la art. 14¹ alin. (1), dar nu mai târziu de un an de la naștere, întocmirea actului de naștere se face la cererea scrisă a declarantului, cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale în a cărei rază s-a produs evenimentul, respectiv a șefului misiunii diplomatice sau al oficiului consular de carieră a/al României acreditate/acreditat să exercite funcții consulare în statul pe teritoriul căruia s-a produs evenimentul, în termen de până la 30 de zile de la data solicitării.”

12. La articolul 142, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), ofițerul de stare civilă care primește cererea de înregistrare a nașterii emite în sistem informatic o solicitare de verificare către Ministerul Afacerilor Externe.”

13. La articolul 15, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Prin excepție de la dispozițiile alin. (3), dacă părinții nu se înțeleg cu privire la prenumele copilului născut viu, în actul de naștere se va înregistra prenumele din certificatul medical constatator al nașterii. Dacă în certificatul medical constatator al nașterii prenumele înscris are mai mult de trei cuvinte, în actul de naștere se înscriu doar primele trei.”

14. La articolul 21¹, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), imaginile colectate potrivit alin. (1) se stochează în SIEASC și se șterg prin procedură automată imediat după înregistrarea actului de naștere al mamei.”

15. La articolul 22, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), codurile numerice personale se generează automat și centralizat în cadrul sistemului informatic și se atribuie atât de către ofițerii de stare civilă din țară, cât și de către cei de la misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră ale României.”

16. La articolul 24, alineatele (11) și (12) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(11) Căsătoria se încheie de către ofițerul de stare civilă la sediul misiunii diplomatice sau oficiului consular de carieră a/al României acreditate/acreditat să exercite funcții consulare în statul în care își are domiciliul ori reședința unul dintre viitorii soți, cetățean român.

(12) Încheierea căsătoriei la sediul misiunii diplomatice sau oficiului consular de carieră a/al României poate avea loc doar dacă niciunul dintre viitorii soți nu deține și cetățenia din statul pentru care misiunea diplomatică/oficiu consular de carieră este acreditată/acreditat să exercite funcții consulare.”

17. La articolul 31¹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 31¹. — (1) Șefii misiunilor diplomatice și ai oficiilor consulare de carieră ale României încheie căsătorii între cetățeni români sau între cetățeni români și cetățeni străini dacă cel puțin unul dintre viitorii soți, cetățean român, are domiciliul sau reședința în statul în care acestea sunt acreditate să exercite funcții consulare.”

18. La articolul 32, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — (1) Întocmirea actului de deces se face pe baza certificatului medical constatator al decesului, ca urmare a unei declarații verbale sau din oficiu, de către ofițerul de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/primăriei unității administrativ-teritoriale în a cărui/cărei rază s-a produs evenimentul ori, după caz, ca urmare a unei declarații verbale, de către ofițerul de stare civilă din cadrul misiunii diplomatice sau al oficiului consular de carieră a/al României acreditate/acreditat să exercite funcții consulare în statul pe teritoriul căruia s-a produs evenimentul. Declarația verbală poate fi făcută de oricare dintre membrii familiei decedatului sau, în lipsa acestora, de una dintre următoarele persoane.”

19. La articolul 36, alineatele (1)—(3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 36. — (1) Documentul cu care se face dovada identității persoanei decedate se reține de către ofițerul de stare civilă. În funcție de instituția care a emis documentul, se procedează după cum urmează:

a) actele de identitate eliberate de autoritățile române se anulează potrivit dispozițiilor legale în vigoare și se restituie persoanei care a declarat decesul, iar pașapoartele simple se transmit, în vederea anulării, serviciului public comunitar de pașapoarte pe a cărui rază teritorială persoana decedată a avut ultimul domiciliu sau reședința ori, după caz, serviciului public comunitar de pașapoarte emitent, în termen de 10 zile lucrătoare de la data înregistrării decesului;

b) documentele de identitate ale cetățenilor străini, precum și cele eliberate de structurile teritoriale ale Inspectoratului General pentru Imigrări se trimit serviciului județean pentru imigrări la care este arondată unitatea administrativ-teritorială care a

înregistrat decesul, în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării decesului.

(2) În cazul misiunilor diplomatice și oficiilor consulare de carieră ale României, actele de identitate cu care se face dovada identității persoanei decedate, eliberate de autoritățile române, se anulează potrivit dispozițiilor legale în vigoare și se restituie persoanei care a declarat decesul, iar pașapoartele simple se trimit autorității emitente, cu primul curier diplomatic, organizat de la data înregistrării decesului.

(3) În cazurile în care declarantul nu poate prezenta unul dintre documentele prevăzute la alin. (1) și (2), precizează în scris motivul neprezentării acestuia și datele de stare civilă ale decedatului. Declarația se reține de către ofițerul de stare civilă.”

20. La articolul 36, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

„(6) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), informațiile care cuprind cel puțin numele și prenumele defunctului, data decesului în format an, lună, zi, și ultimul domiciliu al defunctului se transmit, după înregistrarea actelor de deces, CNARNN-INFONOT din cadrul UNNPR. Structura datelor de referință, precum și procedura prin care acestea sunt transmise se stabilesc prin protocol încheiat între D.E.P.A.B.D. și UNNPR.”

21. La articolul 392, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins:

„(11) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), în cazul prevăzut la alin. (1), ofițerul de stare civilă care primește cererea de înregistrare a decesului produs în străinătate emite în sistem informatic o solicitare de verificare către Ministerul Afacerilor Externe.”

22. La articolul 41, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (31), cu următorul cuprins:

„(31) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), cetățeanul român poate să solicite transcrierea acestor acte la oricare serviciu public comunitar local de evidență a persoanelor sau primărie din cadrul unității administrativ-teritoriale, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (7)—(9) când cererea se depune la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau primăria competent/competentă să soluționeze cererea.”

23. La articolul 41, alineatele (4) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Transcrierea certificatelor/extraselor de stare civilă/extraselor multilingve ale actelor de stare civilă eliberate de autoritățile străine se face în registrele de stare civilă române ale misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare de carieră ale României, acreditate să exercite funcții consulare în statul în care actele sau faptele de stare civilă s-au produs și s-au înregistrat în prealabil la autoritatea locală competentă.

.....
 (9) Transcrierea certificatelor/extraselor de stare civilă/extraselor multilingve ale actelor de stare civilă privind cetățenii care au redobândit sau cărora li s-a acordat cetățenia română se face în termen de 90 de zile de la depunerea cererii, cu aprobarea șefilor misiunilor diplomatice ori ai oficiilor consulare de carieră ale României, acreditate să exercite funcții consulare în statul în care actele sau faptele de stare civilă s-au produs și s-au înregistrat în prealabil la autoritatea locală competentă.”

24. La articolul 41, după alineatul (12) se introduc patru noi alineate, alin. (12¹)—(12⁴), cu următorul cuprins:

„(12¹) În situații temeinic justificate, pentru copiii cetățenii români născuți în străinătate față de care s-a dispus o măsură de protecție specială, în condițiile Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ai căror părinți nu solicită transcrierea certificatelor de naștere, primarul unității administrativ-teritoriale de la domiciliul persoanei, membrilor familiei, asistentului maternal care asigură creșterea și îngrijirea

copilului sau în a cărei rază se află serviciul de tip rezidențial care îl are în îngrijire poate transcrie în registrele de stare civilă, din oficiu, cu titlu gratuit, certificatele de naștere eliberate de autoritățile străine, la solicitarea direcției generale de asistență socială și protecția copilului.

(12²) Transcrierea în situația prevăzută la alin. (12¹) se face în baza certificatului sau extrasului de stare civilă eliberat de autoritățile străine și a copiei hotărârii comisiei pentru protecția copilului ori a instanței de judecată prin care a fost stabilită măsura de protecție specială și a celorlalte documente prevăzute de lege pentru procedura transcrierii.

(12³) În situații temeinic justificate, pentru copiii cetățenii români născuți în străinătate și aflați în țară cu părinții sau cu persoana desemnată în condițiile art. 104 alin. (2) din Legea nr. 272/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru care părinții nu solicită transcrierea certificatelor de naștere, primarul unității administrativ-teritoriale de la domiciliul oricărui dintre părinți poate transcrie în registrele de stare civilă, din oficiu, cu titlu gratuit, certificatele de naștere eliberate de autoritățile străine, la solicitarea serviciului public de asistență socială.

(12⁴) Transcrierea prevăzută la alin. (12³) se face în baza raportului de anchetă socială întocmit de serviciul public de asistență socială care solicită transcrierea și a celorlalte documente prevăzute de lege pentru procedura transcrierii. În cazul în care părinții au domiciliu diferite, se prezintă declarația unuia dintre părinți din care să rezulte la care dintre aceștia are domiciliul copilul, iar dacă nu se poate prezenta declarația niciunui dintre părinți, copilul este înregistrat în sistem informatic, cu domiciliul mamei.”

25. Articolul 41³ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 41³. — (1) Persoana care solicită schimbarea numelui pe cale administrativă depune cerere, personal sau prin împuternicit cu procură specială, la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, la primăria unității administrativ-teritoriale în a cărei/cărei rază teritorială își are domiciliul sau a avut ultimul domiciliu, în cazul cetățenilor români cu domiciliul în străinătate. Cetățenii români care nu au avut niciodată domiciliul în România depun cererea la Direcția Publică de Evidență a Persoanelor și Stare Civilă a Sectorului 1 al Municipiului București.

(2) Cererea de schimbare a numelui trebuie să fie motivată prin unul dintre cazurile prevăzute la art. 41¹ alin. (2) și (3) și să fie însoțită de următoarele acte:

a) actul de identitate și certificatele de stare civilă ale persoanei care solicită schimbarea numelui, în original; originalul documentelor se fotocopiază și se restituie acesteia;

b) un exemplar al Monitorului Oficial al României, Partea a III-a, în care a fost publicat, potrivit art. 417, extrasul din cererea de schimbare a numelui, exemplar de la publicarea căruia să nu fi trecut mai mult de un an, în original sau, dacă există mijloace informatice de verificare a autenticității acestuia, se poate prezenta un exemplar al acestuia emis de pe exemplarul original;

c) dacă este cazul, consimțământul persoanei al cărei nume se solicită a fi purtat, dat în formă autentică sau în fața ofițerului de stare civilă;

d) dacă este cazul, încuviințarea instanței de tutelă, în cazurile prevăzute de art. 41⁴;

e) pentru solicitanții care au împlinit vârsta de 14 ani, certificat de cazier judiciar;

f) orice alte documente pe care solicitantul le consideră necesare pentru motivarea cererii sale;

g) procură specială și copia actului de identitate al împuternicitului, în cazul în care schimbarea numelui este solicitată prin împuternicit cu procură specială.”

26. La articolul 41¹², alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dispoziția prevăzută la alin. (1) se emite în termen de 30 de zile de la primirea documentelor prevăzute la art. 41¹¹.”

27. La articolul 41¹², după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alin. (3)—(5), cu următorul cuprins:

„(3) Dispoziția de admitere a cererii de schimbare a numelui se emite în cinci exemplare, iar dispoziția de respingere a cererii de schimbare a numelui se emite în două exemplare.

(4) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), dispoziția de schimbare a numelui în format fizic se tipărește într-un exemplar de pe cea electronică emisă la dosarul de schimbare a numelui și se înmânează solicitantului.

(5) La cererea solicitantului se poate elibera dispoziție electronică de schimbare a numelui.”

28. La articolul 43, după litera j) se introduce o nouă literă, lit. j¹), cu următorul cuprins:

„j¹) ridicarea interdicției judecătorești;”.

29. La articolul 44, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 44. — (1) Cererile de înscriere a modificărilor intervenite în statutul civil al persoanei sau cu privire la nume ori ca urmare a rectificării actelor de stare civilă, produse în străinătate, precum și cu privire la regimul matrimonial ales în fața autorităților/instituțiilor străine competente se depun personal sau prin împuternicit cu procură specială la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor/primăria unității administrativ-teritoriale care are în păstrare actul pe marginea căruia urmează să se opereze mențiunea; modificările se înscriu de ofițerul de stare civilă prin mențiune pe actele de stare civilă, cu aprobarea șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/directorului D.G.E.P.M.B.

(2) Cererile depuse personal sau prin împuternicit cu procură specială la misiunile diplomatice sau oficiile consulare de carieră ale României privind înscrierea modificărilor intervenite în statutul civil sau cu privire la nume ori ca urmare a rectificării actelor de stare civilă, produse în străinătate, precum și cu privire la regimul matrimonial ales în fața autorităților/instituțiilor străine competente se aprobă și se înscriu prin mențiune pe actele de stare civilă de către D.E.P.A.B.D.”

30. La articolul 44, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (1)¹ și (1)², cu următorul cuprins:

„(1)¹ În situațiile prevăzute la alin. (1), ofițerul de stare civilă transmite mențiunile corespunzătoare la actele de stare civilă ale titularului actului, respectiv la actul de naștere al soțului/soției acestuia și la actele de naștere ale copiilor minori, iar la actele de stare civilă ale copiilor majori numai la cererea acestora.

(1)² Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), cererile de înscriere a modificărilor intervenite în statutul civil sau cu privire la nume ori ca urmare a rectificării actelor de stare civilă, produse în străinătate, precum și cu privire la regimul matrimonial ales în fața autorităților/instituțiilor străine competente se soluționează de către ofițerul de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/primăria unității administrativ-teritoriale care are în păstrare actul pe marginea căruia urmează să se opereze mențiunea, cu aprobarea șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/directorului D.G.E.P.M.B.; cererile se depun la oricare serviciu public comunitar local de evidență a persoanelor/primăria a unității administrativ-teritoriale, personal sau prin împuternicit cu procură specială.”

31. Articolul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 45. — Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), comunicările privind faptele de stare civilă, precum și cele referitoare la înscrierea mențiunilor în actele de stare civilă se realizează în sistem informatic.”

32. Articolul 49 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 49. — Mențiunea privitoare la schimbarea numelui se înscrie pe actele de stare civilă ale persoanei în cauză, respectiv pe actul de naștere al soțului/soției acestuia și pe actele de naștere ale copiilor minori, iar pe actele de naștere ale copiilor majori mențiunea se înscrie la cerere.”

33. La articolul 54, după alineatul (12) se introduce un nou alineat, alin. (1)³, cu următorul cuprins:

„(1)³ Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), cererea prevăzută la alin. (1) se soluționează de serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau de ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale competente să întocmească actul. În situațiile prevăzute la art. 52 lit. b), cererea se soluționează de serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau de ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale pe a cărei rază se află domiciliul persoanei interesate. Cererile se depun la oricare serviciu public comunitar local de evidență a persoanelor/primăria a unității administrativ-teritoriale, personal sau prin împuternicit cu procură specială.”

34. La articolul 60¹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 60¹. — (1) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), conținutul și forma exemplarului I al actelor de stare civilă completate informatic sunt prevăzute în anexele nr. 1A¹, 2A¹, 1B¹, 2B¹, 1C¹ și 2C¹.”

35. La articolul 61, alineatul (2)³ se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2)³ Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), exemplarul I al registrelor de stare civilă se păstrează la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la primăria unității administrativ-teritoriale unde s-a întocmit, iar în cazul misiunilor diplomatice și oficiilor consulare de carieră ale României acestea se transmit, prin Ministerul Afacerilor Externe, la Direcția Publică de Evidență a Persoanelor și Stare Civilă a Sectorului 1 al Municipiului București. Registrul de stare civilă exemplarul II se păstrează electronic, iar o copie a acestuia se predă Serviciului Municipiului București/serviciilor județene al/ale Arhivelor Naționale, după 100 de ani de la întocmirea actelor de stare civilă.”

36. După articolul 68 se introduce un nou articol, art. 68¹, cu următorul cuprins:

„Art. 68¹. — Datele cu caracter personal ale persoanelor fizice, rezultate din activitățile specifice stării civile, sunt prelucrate în condițiile de securitate stabilite de Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) și de legislația națională aplicabilă domeniului protecției datelor, atât de către entitățile cu atribuții în domeniul stării civile, cât și de către beneficiarii legali ai acestor date.”

37. La articolul 69, alineatul (4) se abrogă.

38. Articolul 70 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 70. — Comunicarea datelor înscrise în actele de stare civilă se poate face, în cazuri temeinic justificate, la cererea autorităților și instituțiilor publice, altele decât cele cu atribuții legale în materie, cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale sau al sectoarelor municipiului București ori, după caz, a șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/directorului D.G.E.P.M.B. care are în păstrare actul, precum și a directorului D.E.P.A.B.D.”

39. La articolul 72, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), datele aferente buletinelor statistice de naștere, de căsătorie, de divorț

și de deces întocmite de ofițerii de stare civilă se transmit Institutului Național de Statistică în format electronic.”

40. La articolul 73, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Începând cu data prevăzută la art. 2 alin. (4), confecționarea actelor de stare civilă, a certificatelor de stare civilă și a extraselor multilingve ale actelor de stare civilă, precum și a certificatelor de divorț eliberate de ofițerul de stare civilă se realizează, centralizat, de către Imprimeria Națională, la solicitarea D.E.P.A.B.D.”

Art. II. — Cererile în domeniul stării civile aflate pe rolul instanțelor sau depuse la serviciile publice comunitare locale de evidență a persoanelor/primăriile competente și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se

soluționează potrivit dispozițiilor legale în vigoare la data depunerii acestora.

Art. III. — În termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Guvernul va modifica și/sau completa în mod corespunzător Metodologia cu privire la aplicarea unitară a dispozițiilor în materie de stare civilă, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 64/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. IV. — Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 18 mai 2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Lucian Nicolae Bode

p. Ministrul familiei, tineretului și egalității de șanse,

Bogdan-Florin Paraschiv,

subsecretar de stat

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

Ministrul afacerilor externe,

Bogdan Lucian Aurescu

București, 24 august 2022.
Nr. 26.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru aprobarea Metodologiei de implementare a proiectului-pilot privind modelul de îngrijire în sistem ambulatoriu a pacienților cu tuberculoză din România

Văzând Referatul de aprobare nr. AR 14.907 din 22.08.2022 al Direcției generale sănătate publică și programe sănătate, luând în considerare:

— Memorandumul pentru aprobarea desemnării Ministerului Sănătății ca instituție responsabilă cu încheierea în numele Guvernului României a Acordului de finanțare nerambursabil cu Fondul Global de Luptă împotriva HIV/SIDA, Tuberculozei și Malariei avizat de Ministerul Finanțelor Publice și aprobat de Guvernul României în data de 30 ianuarie 2019;

— Acordul de finanțare nerambursabil cu Fondul Global de Luptă împotriva HIV/SIDA, Tuberculozei și Malariei nr. SP 1.799 din 14.02.2019 „Abordarea provocărilor sistemului de sănătate privind controlul tuberculozei în România”; și

— Scrisoarea de implementare nr. 4 din 30 iulie 2021, înregistrată cu nr. EECA/NM/267-30/07/2021 — Fondul Global și nr. DGAMMUPSP 1.508/30.07.2021 — Ministerul Sănătății, emisă de Fondul Global de Luptă împotriva HIV/SIDA, Tuberculozei și Malariei și acceptată de Ministerul Sănătății privind suplimentarea cu suma de 1.459.397 euro a Grantului 1.762 ROU-T-MoH „Abordarea provocărilor sistemului de sănătate privind controlul tuberculozei în România”;

— Scrisoarea de implementare nr. 6 din 21 martie 2022, înregistrată cu nr. EECA/NM/028-21/03/2022 — Fondul Global și nr. DGAMMUPSP 685/22.03.2022 — Ministerul Sănătății, emisă de Fondul Global de Luptă împotriva HIV/SIDA, Tuberculozei și Malariei și acceptată de Ministerul Sănătății privind prelungirea perioadei de implementare până la data de 31 martie 2023, precum și suplimentarea cu suma de 1.737.261 euro a Grantului 1.762 ROU-T-MoH „Abordarea provocărilor sistemului de sănătate privind controlul tuberculozei în România”,

având în vedere Hotărârea Guvernului nr. 423/2022 privind aprobarea programelor naționale de sănătate și Ordinul ministrului sănătății nr. 964/2022 privind aprobarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate publică, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Metodologia de implementare a proiectului-pilot privind modelul de îngrijire în sistem ambulatoriu a pacienților cu tuberculoză din România, denumită în continuare *metodologie*, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Scopul proiectului-pilot este de a stabili mecanismele necesare pentru realizarea diagnosticului de tuberculoză și, respectiv, pentru inițierea și monitorizarea tratamentului tuberculozei la nivelul dispensarelor de pneumoftiziologie, pentru acele categorii de pacienți care sunt eligibili, conform metodologiei.

Art. 3. — Proiectul-pilot privind modelul de îngrijire în sistem ambulatoriu a pacienților cu tuberculoză din România este coordonat din punct de vedere tehnic de Ministerul Sănătății prin Unitatea de Planificare și Implementare de Politici ale Programului ROU-T-MOH „Abordarea provocărilor sistemului de sănătate privind controlul tuberculozei în România”, iar din punct de vedere metodologic de către Institutul de Pneumoftiziologie „Marius Nasta”.

Art. 4. — Proiectul-pilot se va derula în perioada 1 septembrie 2022—31 martie 2023 în dispensarele de pneumoftiziologie din municipiul București și în dispensarele de pneumoftiziologie din județele Ialomița (dispensarele TB Slobozia, Urziceni și Fetești), Botoșani (dispensarele TB Botoșani și Dorohoi), Maramureș (dispensarele TB Baia Mare, Târgu Lăpuș și Sighetu Marmăției), Mehedinți (dispensarele TB Drobeta-Turnu Severin și Vânju Mare), Brașov (dispensarele TB Brașov și Făgăraș), Călărași (dispensarele TB Oltenița), Constanța (dispensarele TB Constanța și Mangalia), Galați (dispensarele TB Dispensarul TBC nr. 1 Galați și Tecuci), Iași (dispensarele TB Iași, Pașcani și Hârlău), Olt (dispensarele TB Slatina, Drăgănești și Scornicești), Suceava (dispensarele TB Suceava și Fălticeni), Satu Mare (dispensarele TB Satu Mare și Tășnad), Teleorman (dispensarele TB Videle și Roșiori de Vede) și Tulcea (dispensarele TB Tulcea și Babadag).

Art. 5. — Toate persoanele suspecte sau confirmate cu tuberculoză, participante în proiectul-pilot, beneficiază de toate drepturile prevăzute în cadrul Programului național de control al tuberculozei.

Art. 6. — Pentru derularea activităților de diagnostic și tratament stabilite conform metodologiei și care nu sunt acoperite în Programul național de control al tuberculozei, Ministerul Sănătății va dispune transferul de sume către Institutul de Pneumoftiziologie „Marius Nasta” și către Spitalul de Pneumoftiziologie „Dr. Nicolae Rușdea” Baia Mare, pentru județul Maramureș, Spitalul de Pneumoftiziologie Botoșani și Spitalul Municipal Dorohoi, pentru județul Botoșani, Spitalul Județean de Urgență Slobozia, pentru județul Ialomița, Spitalul

Județean de Urgență Drobeta-Turnu Severin, pentru județul Mehedinți, Spitalul Clinic de Pneumoftiziologie Brașov, pentru județul Brașov, Spitalul Municipal Oltenița, pentru județul Călărași, Spitalul Clinic de Pneumoftiziologie Constanța, pentru județul Constanța, Spitalul TBC Galați, pentru județul Galați, Spitalul Clinic de Pneumoftiziologie Iași, pentru județul Iași, Spitalul Județean Slatina, pentru județul Olt, Spitalul Județean Suceava și Spitalul Municipal Fălticeni, pentru județul Suceava, Spitalul de Pneumoftiziologie Satu Mare, pentru județul Satu Mare, Spitalul PNF Roșiori de Vede, pentru județul Teleorman, Spitalul Județean de Urgență Tulcea, pentru județul Tulcea, din fondurile alocate Programului ROU-T-MOH „Abordarea provocărilor sistemului de sănătate privind controlul tuberculozei în România”, cu avizul Fondului Global de Luptă împotriva HIV/SIDA, Tuberculozei și Malariei, pentru București.

Art. 7. — Finanțarea cheltuielilor eligibile se va realiza în baza solicitării Institutului de Pneumoftiziologie „Marius Nasta”, pentru București, și a solicitărilor Spitalului de Pneumoftiziologie „Dr. Nicolae Rușdea” Baia Mare, pentru județul Maramureș, Spitalului de Pneumoftiziologie Botoșani, pentru județul Botoșani, Spitalului Județean de Urgență Slobozia, pentru județul Ialomița, Spitalului Județean de Urgență Drobeta-Turnu Severin, pentru județul Mehedinți, Spitalului Clinic de Pneumoftiziologie Brașov, pentru județul Brașov, Spitalului Municipal Oltenița, pentru județul Călărași, Spitalului Clinic de Pneumoftiziologie Constanța, pentru județul Constanța, Spitalului TBC Galați, pentru județul Galați, Spitalului Clinic de Pneumoftiziologie Iași, pentru județul Iași, Spitalului Județean Slatina, pentru județul Olt, Spitalului Județean Suceava și Spitalului Municipal Fălticeni, pentru județul Suceava, Spitalului de Pneumoftiziologie Satu Mare, pentru județul Satu Mare, Spitalului PNF Roșiori de Vede, pentru județul Teleorman, Spitalului Județean de Urgență Tulcea, pentru județul Tulcea, însoțite de documente justificative, cu încadrarea în limita bugetului aprobat, pe baza instrucțiunilor transmise de către coordonatorul de program din fondurile alocate Programului ROU-T-MOH „Abordarea provocărilor sistemului de sănătate privind controlul tuberculozei în România”, cu avizul Fondului Global de Luptă împotriva HIV/SIDA, Tuberculozei și Malariei, pentru București.

Art. 8. — Conducerea unităților sanitare prevăzute la art. 7, precum și Unitatea de Planificare și Implementare de Politici ale Programului ROU-T-MOH „Abordarea provocărilor sistemului de sănătate privind controlul tuberculozei în România” vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Adriana Pistol,
secretar de stat

București, 22 august 2022.
Nr. 2.457.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 840 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bl. P33, parter, sectorul 5, București.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN**pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind activitatea structurilor de control din cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.012/2013**

Având în vedere:

— art. 280 alin. (1) lit. e) și art. 291 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 5 alin. (1) pct. 22 și 31¹ și art. 18 pct. 2 și 10 din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul de aprobare nr. DGCA 254 din 9.08.2022 al Direcției generale control și antifraudă, în temeiul dispozițiilor art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice privind activitatea structurilor de control din cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.012/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 784 din 14 decembrie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La punctul 1, litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) *echipă de control* — organul de control care efectuează acțiuni de control, format din funcționari publici ai structurilor de control la care pot fi cooptați și experți din alte domenii de activitate;”

2. La punctul 2, subpunctul 2.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2.1. Prezentele norme metodologice stabilesc cadrul metodologic de desfășurare a activității de control din domeniul asigurărilor sociale de sănătate și metodologia de stabilire și recuperare a sumelor încasate necuvenit de către furnizorii de servicii medicale, medicamente, dispozitive medicale și materiale sanitare aflați sau care s-au aflat în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, prevăzută în anexa nr. 2, precum și controlul situațiilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare.”

3. La punctul 2, după subpunctul 2.1 se introduce un nou subpunct, subpunctul 2.11, cu următorul cuprins:

„2.11. Domeniile supuse controlului sunt cele care cuprind evenimente, fără a se limita la acestea, în legătură directă cu:

a) încheierea și derularea contractelor dintre casele de asigurări de sănătate și furnizorii de servicii medicale, medicamente, materiale sanitare și dispozitive medicale prin care se creează obligații de plată pe seama bugetului FNUASS;

b) operațiunile aferente contractelor încheiate de casele de asigurări de sănătate cu furnizorii de servicii medicale, medicamente, materiale sanitare și dispozitive medicale;

c) acordarea serviciilor medicale, medicamentelor, materialelor sanitare și dispozitivelor medicale;

d) acordarea și eliberarea certificatelor de concediu medical, plăți și restituiri efectuate în baza acestora;

e) drepturile și obligațiile asiguraților;

f) legalitatea, exactitatea și realitatea plăților efectuate din bugetul FNUASS.”

4. La punctul 5, subpunctele 5.2.3.6 și 5.2.3.9 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„5.2.3.6. Raportul de control întocmit în conformitate cu prevederile prezentelor norme metodologice poate fi contestat în condițiile legii, în termen de maximum 30 de zile de la primirea raportului de control, iar contestația se depune la sediul entității care a dispus efectuarea controlului.

.....
5.2.3.9. Contestațiile formulate în condițiile subpct. 5.2.3.7 se soluționează în condițiile legii, în termen de maximum 30 de zile de la data înregistrării acestora la sediul entității la care s-a depus contestația.”

5. În anexa nr. 2, la secțiunea 1, punctele 1—3 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1. Furnizorii de servicii medicale, medicamente, dispozitive medicale și materiale sanitare care se află sau au fost în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate se supun, în termenul prevăzut de lege, controlului în scopul verificării concordanței dintre datele prevăzute în raportările/documentele justificative care stau la baza plății sumelor solicitate caselor de asigurări de sănătate, după caz, și cele din documentele primare existente la nivelul furnizorilor de servicii medicale, medicamente, dispozitive medicale și materiale sanitare.

2. Echipa de control poate solicita în format electronic și/sau letric toate documentele/datele/informațiile considerate necesare pentru verificarea justificării sumelor plătite de casele de asigurări de sănătate din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate către furnizorii de servicii medicale, medicamente, dispozitive medicale și materiale sanitare.

3. Se consideră sume încasate necuvenit de către furnizorii de servicii medicale, medicamente, dispozitive medicale și materiale sanitare orice sume plătite de casele de asigurări de sănătate în baza contractelor încheiate cu furnizorii de servicii medicale, medicamente, materiale sanitare și dispozitive medicale prin care se creează obligații de plată pe seama Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate pentru care nu există documente justificative care să confirme realitatea serviciilor prestate/sumelor solicitate caselor de asigurări de sănătate, după caz, de furnizorii aflați sau care s-au aflat în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate. Documentele care stau la baza raportărilor/plății sumelor solicitate caselor de asigurări de sănătate, după caz, pot dobândi calitatea de document justificativ numai în condițiile în

care sunt completate și furnizează toate informațiile stabilite de prevederile legale în vigoare.”

6. În anexa nr. 2, la secțiunea a 3-a, ultimul paragraf se modifică și va avea următorul cuprins:

„În cadrul raportului de control, echipa de control consemnează pe baza datelor/documentelor verificate sumele încasate necuvenit de către furnizorii de servicii medicale, medicamente, dispozitive medicale și materiale sanitare, precum și valoarea dobânzilor și penalităților de întârziere sau a majorărilor de întârziere aferente, calculate după caz, potrivit legii, până la momentul încheierii raportului de control.”

7. În anexa nr. 3, la punctul 2 subpunctul 2.2, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) verificarea respectării de către furnizorii de servicii medicale, medicamente, dispozitive medicale și materiale sanitare a obligațiilor prevăzute în contractele încheiate cu casele de asigurări de sănătate.”

8. În anexa nr. 4, la secțiunea a 3-a, punctul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„7. Personalul cu atribuții de control are dreptul să solicite reprezentantului entității controlate înscrisurile, documentele sau materialele care conțin date relevante în legătură cu obiectul controlului și să ceară să i se pună la dispoziție copii ale acestora, pentru fundamentarea constatărilor și măsurilor propuse.”

9. În tot cuprinsul normelor metodologice, sintagma „Direcția generală monitorizare control și antifraudă (DGMCA)” se înlocuiește cu sintagma „Direcția generală control și antifraudă (DGCA)”, iar sintagma „președinte-director general” se înlocuiește cu sintagma „director general”.

Art. II. — Acțiunile de control începute anterior intrării în vigoare a prezentului ordin se vor derula în conformitate cu prevederile legale în vigoare la data începerii acțiunilor de control.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

Adela Cojan

București, 12 august 2022.

Nr. 554.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

